

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróony
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał,
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoěń ty.

Z njebjes mana,
Njeh či khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřěw će!
F.

Šserbske njedželske łopjeno.

Wudawa so kóždy kóbotu w Smolerjez knihicziŝczerńi w Budyschinje a je tam ja ŝchwórtlětnu pšchedplatu 40 pj. dostacž.

2. njedžela po ŝwjatej Trojizy.

1. Jana 3, 13—18.

Šchesczijanŝka bratrowŝka lubosć.

Kať kěšje so tola czaŝ minje! Lěto je ŝaŝo na ŝwoje wyŝchiny doŝchło: ŝwjedzeń ŝwjateho Jana, dny rózom ŝu bliŝto. A kať kěšje so teŝ te minu! Kať kěšje zyle twoje žiwjenje ŝańdže a so le kónzej bliži! A ty dyrbjal hiŝcze khwile měcz, w niŝkim hidženju abo w kniczomnej ŝebicnoŝci so ŝadzeržecž a bližicheho cžiwłowacž? Ně, dojedž na wyŝchiny we ŝwojim ŝmyŝlenju a woběńdženju! Wŝyŝchina cžłowŝkeho woběńdženja je ŝchesczijanŝka bratrowŝka lubosć. Keltole ŝwětla a žiwjenja ŝ njeje wukhadža do duchownje morweho cžłowjeŝtwa! Ale teŝ ŝ kelko ŝwětłom a ŝwjatej radoŝcžu wona tebi toŝamŝne žiwjenje pšekraŝnja! — Njehamy přecž, so so w naŝchim czaŝu wjele nadobneje bratrowŝkeje lubosće namaka, woŝebje w ŝtutkach ŝnutŝtowneho miŝionŝtwa, kotřez pyta na njeŝebicne waŝnje ŝanjerodženych woczahuncž, ŝhubjenym, ŝabludženym, kħudym a ŝnjeŝboženym pomħacž, teŝ někotřez-ťuli hewať so próžuje w bratřkej lubosći, hdyž so pŝchi džěle ŝwojeho pomołanja nad ŝwojimi ŝobudžělaczerjemi ŝmili, jim ŝ pomozu ě ruzny dže, abo hdyž tón abo tamny pŝchi wŝchej ŝwojej ŝaŝlužbje tola teŝ na duchowne ŝbože ŝwojich džělaczerjom njeŝapomni. Ale kelko ludži tola žaneje ŝchřicžki bratrowŝkeje lubosće w ŝebi nimaju! Djeŝe wŝcheho pšchemyŝlenja pytaju ŝwojich ŝobucžłowjekow

wutrjebacž, bjeŝ lubosće pšchihladuja, kať ŝlabŝchi bratr so wot ŝylniŝkeho wumozuje, ŝebicnje pytaja jeno ŝwój ŝamŝny dobyť, a hdy by so jich bratr ŝ tym poteptať. Ale kať so ŝ tym cžłowŝke žiwjenje pokħmuri a ŝajědojczy! A ŝbože duŝche pŝchi tym njenamakaŝ. Tehodla: Woŝběhń so ě ŝchesczijanŝkej bratrowŝkej lubosći!

Šy ty, lubosć, porucžila,
So so mamy lubowacž,
Daj, so morwa duŝcha žiwa
We lubosći mohla ŝtacž;
So teŝ lubosć wot so damy
A so kóždy wě, ŝchto ŝmy,
So my jedyn narod mamy
A ŝa jenoh' ŝtejmy.

(Spěwarŝkich cžo. 329, 8.)

Š wotkal doŝtawamy prawu bratřku lubosć? Šchto naŝ ě temu cžěri? Šwět niž; hdyž se ŝawidženjom ŝa roŝpróŝchenjemi, lóŝchtami, cžěŝcžu ŝwěta ŝtejmy, bychmy ŝerje bratřej w njelubosći ŝmjercž pšchecžerpicz dali. Šchto njeby wjedzał, kelko hidženja a ŝawidženja cžłowjek ĝuŝto w ŝwěcže nawutnje! Jan naŝ napomina: „Njedžiwajcže so, moji bratřja, hdyž ŝwět waŝ hidži.“ Abo cžěri cže ŝnadž ŝamŝne cžělo ě prawej bratrowŝkej lubosći? Ně, to cže ŝerje ě ŝamolubosći, ě pšchescžěhanju a wumozowanju wabi. Šchto pak cže kħmaneho ŝczini ě bratrowŝkej lubosći? Lubosć Woža w Kħryŝtuŝu Jeŝuŝu. Najŝwoje-čziŝchu a najdoŝonjenišchu lubosć je cžłowjeŝtwa ŝhonito wot Boha pšches Kħryŝtuŝa Jeŝuŝa, kiž njeŝebicnje zyle

ſwoje žiwjenje woprowaſche ſa hrěſchne čłowjeſtvo, kotrež jemu najhórſche pſheſczěhanja pſchidželi. Šhubjeni a ſatamani čłowjeſtojo pať móža tež dženska hiſchče pſheſ Khrystuſa wumoženi, ſ Bohom ſjednani, roſſwětleni, wuſwjećeni a ſ njebjefimi kublami bohacze požohnowani byč. Najſprawniſchu bratſtu luboſcz móžeſch wot Khrystuſa nawuknyč, kiž ſa tebje do ſmjercze džěſche. Těho wumožerſki ſkutk dyrbi cze ſ džakownoſczi čžeríč, tať ſo ty nětko ſwoje možu do ſlužby na bratrach ſtajiſch. „Na tym ſmy my póſnali tu luboſcz, ſo wón ſwoje žiwjenje ſa naſ wotajit je. A my tež dyrbimy ſwoje žiwjenje ſa bratrom wotajič.“ Wot něho ſu jěho wučžobnižy nawukli, ſebi mjěſ ſobu w bratrowſkej luboſczi pomhacž. Žako buch potom přenje kſheſczijanſte woſady wot njewěrjazeho a njepſheczělskeho ſwěta wuſwěſchene a pſheſczěhane, ſo jich ſtawy pſchezo nutrniſcho mjěſ ſobu lubowachu w bratrowſkej luboſczi a wot ſwojich kublow mjěſ ſobu wudželowachu ſa tym, hačž beſche kóždemu trěbne. Pódlá jich čžicheho a bohabojaſneho wobendženja beſche Židam kaž póhanam, kotřiž na nich hladachu, jich wutrobna bratſta luboſcz ſpodobna, a ta je někotrehožtuli njewěrjazeho po čžaſu dobyła.

Kať rjenje je na ſemi,
 Šdnyž bratſta mjěſ ſobu
 We ſwěrje ſtowaſcheni,
 We měrje žiwi ſu. (Spěwaſk. čžo. 850 1.)

Abó myſliſch ſebi ſnano, ſo Anjeſ Jeſuſ, kaž tež jěho wučžobnižy pſheſ ſwoju woporniwu ſlužbu napschecžo druhim nětko něſchto ſa ſebje ſhubichu, tať ſo ſami žadny dobytk wot žiwjenja njemějachu? Ně, woni mějachu haťle prawy dobytk, prawe ſpoťojenje; jich žiwjenje doſta pſheſ to hódnoſcz bjeſ runjecža, hať woni pſheſ to ſamo žyly ſwět pſchewinychu, tať ſo ſo ludžo ſ wobdžiwaniom klonichu pſched nadobnoſcžu a možu kſheſczijanſkeje wěrny. „Šdny byč ja ſ čłowſkimi a ſ jandželſkimi jaſytkami rěčal a njeměť luboſcže, dha byč ja byť ſyncžazy moſaſ abó klinežazy ſwónčžk,“ ſpěwa Anjeſowny japoſchtoť Pawoł. Šdnyž ty we wěrje to wulke Bože žohnowanje wuměrniſch, kotrež ſo czi w Khrystuſowym ſkutku poſticzi, hdyž ty tu luboſcz Khrystuſowu w jeje njebjefkej čžiſtoſczi ſroſymniſch, budžeſch pſheſ nju roſſwětleny, wučžičženy a po žylym waſchnju pſchekraſnjeny, woſebje pať ſ wutrobnej bratſkej luboſczi ſbudženy. Těle je huadny ſkutk Boži a njebjefski dar, kotryž čže byčž wuproſcheny.

Wona pať je tež ſnamjo praweho kſheſczijaniſtwa. Anjeſ Jeſuſ praji ſ ſwojim wučžobnikam: „Na tym budže kóždny póſnacž, ſo wy moji póſli ſcže, hdyž luboſcz mjěſ ſobu macže.“ Šchtož je wot Khrystuſoweho Duchá čžerženy, temu je njemóžno, ſ liwkej wutrobu pſchi nuſach čłowſkeho žiwjenja nimo hičž abó hidžičž. Wón dyrbi pomhacž, hdyž je nuſa, wón dyrbi pominacž, warnowacž abó ſakrocžičž, hdyž je něſchto w ſanjerodženju, potłócženju abó ſkaženju. Š wopoťaſanja praweje luboſcže ſpóſnajěſch žiwe kſheſczijaniſtvo. Derje temu, kiž móže, kaž Jan, prajičž: „Wěny wěmy, ſo my ſe ſmjercze ſ žiwjenju pſchiſchli ſmy; pſchetož my lubujemy bratrom.“ Haj, čłowjeť, kiž ſebi ſamemu abó ſwětej ſluži, wſchať njemóže tajku ſčžerpliwocž, tajke wutrobne wodačže, tajku luboſcz napschecžiwu njepſheczělam wopoťaſacž; ſ temu dyrbi čłowjeť wot Khrystuſoweho Duchá pſchewſaty byč. — Šdnyž pať my čłowjeťow ſa luboſcz pſchepytamy, kětko ſo dha namaťa, kiž ſu jara ſdaleny wot njeje a potajim tež wot wěrneho

kſheſczijaniſtwa. A ſa luboſcžu jako prawym plodže wěrny budže Khrystuſ něhdy na ſudnym dnju ſo čłowjeťow praſchecž. — Wěſo njěſmě kſheſczijaniſka bratrowſka luboſcz jenož we ſłowach wobſtejecž — ſłowa ſu bórſny hotowe, tež ludak a ſkóſtnik móže ſo ſ pobožnymi rěčžemi hordžičž, tón Anjeſ praji: „Woni njebudža wſchitzy, kiž ke mni rjeknu: Anježe, Anježe, do njebjefkeho kraleſtwa pſchincž, ale czi, kiž wolu čžinja mojeho Wótža w njebjefach“; a těho wola je, ſo ty ſwojeho bližſkeho lubujěſch jako ſam ſo. To ſobucžinjenje pobožnych waſchnjom hiſchče njemóže jako dopoťaſ Božeho ſpodobanja abó jako ſawdawť wěczneho žiwjenja pláčičž, pſchetož tole wſchitko je tež ludakej a jebakej móžno, a jich wjele ſebje a druhich ſ tym ſjebaju. Těhodla Jan ſwojim čžitarjam piſche: „Moje džěczatka, njelubujmy ſe ſłowami ani ſ jaſytkom, ale ſe ſkutkom a woprawdže.“ Rěčžičž-li ſnadž wo luboſczi napschecžiwu Bohu a bližſchemu a móžeſch pſchi tym hiſchče hidžičž, ſwojeho bližſkeho potłócžičž a jěho w hu- bjenſtwe ležo wotajičž? „Šdnyž pať něchto těho ſwěta kubla ma a widži ſwojeho bratra w nuſy a ſamkne ſwoju wutrobu pſched nim; kaťa wotſtanje luboſcz Boža w nim?“ Tať dolho hačž je tvojá wutroba hiſchče twjerda kaž kamjeň, tvojá ruťa hiſchče ſamknjena, twój rt němy a tvojá noha ſo hiſchče njehiba, hdyž nuſa wo pomoz wola, kať móžeſch ſo ſa herbu njebjefkeho kraleſtwa wobhladowacž? Wopoťaž ſwoju luboſcz pſheſ ſkutk! Š temu wſchať ſluſcha, ſo móžeſch ty tež woporny pſchinjecž. Šdnyž ty jene ſanjerodžene abó w ſtraſche ſanjerodženja ſo namafaze džěczžo ſ jěho ſtraſchneje wotłnoſcže wutorhneſch a ſo po nim po čžele a po wutrobje horje bjerjeſch, to je luboſcz ſe ſkutkom. Abó wobrocž njepóčžiwěho a do čželnych lóſchtom ſapadnjeneho čłowjeťa wot jěho ſkaženja a wrotnoſcže, a pſchekwědcž jěho wo rjanocžzi, hódnoſczi a možu čžiſteho póčžiwěho kſheſczijaniſkeho žiwjenja; temu, kiž we wotrocžkowſtwe hrěcha jatny pſchezo a pſchezo ſaſo padnje, budž ſpuſchczomna podpjera a hladaj ſo, ſo jemu ženje poſtorť ſ hrěchej njedaſch. Šubjenemu wopitžej pať móžeſch luboſcz ſe ſkutkom wopoťaſacž, hdyž jemu ſ teť krocželi pſchepomhaſch, ke kotrežž wón ſam we ſwojej ſlaboſczi ſ wjeťcha njemóže roſſbudžičž. mjenujžy, ſo by ſo wón polny dowěrjenja do hojěťkeho wuſtawa ſa picžkow podał, hdyž ſo jemu pomhacž hodži, a dženkniſchi džěň ſo tam nimale kóždny wuhoji, abó luboſcz ſe ſkutkom je, hdyž ſlabemu bratřej ſ luboſczi ſo ſam alkoholiſkich napojow ſdžeržičž, hdyž tajka ſdžeržliwocž czi někaťki wuſpěch ſa tvojeho ſlabeho bratra lubi. Luboſcz ſe ſkutkom pať móže tež to byčž, hdyž jedny knjeſ ſwojim džělacžerjam wuſtawy a napravjenja, kotrež ſ powſchitkownemu derje- hiczu a ſtrowocžzi džělacžerjom ſlužá, tutym ſ pravje ſbožownemu a hódnemu žiwjenju dopomha, abó hdyž kraj kaž gmejna pſheſ mudre ſakonje ſkažazy hibanjam, njepóčžiwym pſchedſtajenjam, wuſtajenjam a hram wobaraju a ſa powſchitkowne ſwjecženje ſwjateho dnja rukuja a ſchłózne ſawjeſelenja ſaſaſaju, hdyž žyrkej a ſchula ſjawne hrěchi a njepoczintki jako tajke pomjenujetej a tať čłowjeťow pſched ſkaženjom wobarnujetej a Božu wolu ſ pſchipoſnacžu dowjedžetej. Hladke liſchčenje a ſłabe pſchiwolenje žana luboſcz njeje. Lubujmy ſe ſkutkom a woprawdže.

A tajka kſheſczijaniſka bratſta luboſcz je ſtónčžnje ta wumožaza móž, kotraž ſe ſmjercze ſ žiwjenju wjedže. Kětko hubjenſtwe a ſkaženju móže ſo na ſwěcže jenož pſheſ kſheſczijaniſku luboſcz wotpomhacž! Ša kětko ſhubje-

nych, sakałnych, skazanych żadnym druhu bréd wjaz njeje, jich wumóz a jim ł porjadnemu žiwjenju dopomhać, hać nješebicźna lubość, kotraž šo njeda psches žane sazpitwanje, njedzał a pschescžehanje wotpotasacz. Psches šwoju bójšku šmilność je naš Boži Šsyn wumohł, warbował, dobył wot wschitkich hrěchow, wot šmjercze a wot čžertowškeje mozy.

Šso, lubość bójška modlu ł tebi,
 Kiž w Šsynu šy šo šjewila;
 Ty wutrobu mi čžehnješ ł šebi,
 Šsyn lubowala čžerwika.
 Ja nochžu myšlicž wjaz' na šebje,
 Šso nóricž radšho čžzu do tebie.

(Spěwaršf. čžo. 835, 1.)

Psches šwoju dobroproščazu lubość běšče Monika šwojeho šyna Augustina ša porjadne, Bohu špodobne, wě-rjaze žiwjenje dobyła. Lubość praji, kaž Šagar pschi šwojim šynu w puščzinje šdychowasche: „Ja njemóžu hla-dacz na wumrjecze teho mlóždenza. Dobročžiwosć, šwjasana ł wošobinškim džělbraczom ša šhudeho, wjele šamože, wo-bara šmjerczi a wjedže ł žiwjenju. Ale hdyž bjes džěl-bracza šwoju wutrobu psched bližšim šamknješ, dha wot tebie škazenje a šmjercž wuškadža. We šwojej šebicž-nošči rjekny Šain: „Dyrbju dha ja šwojeho bratra wajhtar byčž?“ Ššebicžnosć pschiswola šměrom, kaž to bohatty muž ł Lazarom čžinješche, šo potrebnny bjes trosčta a pomozy psched durjemi mrěje. Tehodla pať tež tajki šebicžny čžlowjeť šam njemóže ł prawemu žiwjenju dóncž: „Ščhtóž bratra njelubuje, tón wostanje w šmjerczi.“ Ščhtóž pať šamo šwojeho bratra ł hidženjom pschescžeha, tón tehošameho žiwjenju šadžěwa, ščhtoduje jeho na stro-wosćzi a na žiwnosćzi; haj, psches hidženje móžesč šwo-jemu bližšchemu šnutškwonny měr rubicž, džiwje a hrube myšle wjecženja w nim šbudžicž, jeho ł hrěchej a ł škóšči šawjesčž a tať jemu šnutškwone šbože wutroby škasnečž. A hidženje šebi njemóže doščž čžinicž. Tať je, kaž Šan nam ł wopomnjenju dawa: „Ščhtóž šwojeho bratra hidži, tón je mordacž, a wy wěščze, šo mordacž nima wěščne ži-wjenje tať, šo by pschi nim wostało“. Wěšo se šwojim hidženjom šebi šamemu ščhtodžišč psches to, šo džiwje žadosćze pschezo wjetšche w tebi roštu a wschitke dobre šaczucža po čžašu šadušėja. Tehodla njehidž, šo šo nje-šjebasč wo měr Boži. Wšchón šly škutł w šebi hižom nošy šud, twoje šwědomnje wobčežži, čži hušto njecžesčž pschinješče a twojemu šbožu šadžěwa. Wwopasanje bratrow-škeje luboščze pať čži najrješišču radoščž a šbožne šaczucže hódnosćze pschinješče; lubość čži šobucžlowjekow dobywa, kotšž maju šo tebi ša šwoje šbože šobu džakowacz. Potom budža čži njebjěša bliže, a šbožny budže twój wuhlad do wěščnosćze. Tehodla próžuj šo w ščhesčžijanskei bratrowškei luboščzi!

Šamjen.

K. w K.

Bratrowska lubość.

Hdyž wěrnny lubość w dušchi mašč,
 Dha nowy narod pošasasč;
 Bóh bydli w twojej wutrobje,
 Ty wjedžesč bójške žiwjenje.

Psches lubość Bože džěčžo šy
 A šbohacženy we Bohy;
 Tón pať, kiž bjes luboščze je,
 We šwojej šmjerczi wostanje.

Ja wěru mam, njech njeprajisč,
 Hdyž bratrow nusu njewidžisč;
 Ně, w luboščzi ma wěra kěžčž
 A šhudym, šrudnym šylšy třěčž.

Ščhtó abo ščhtó twój bližšči je,
 Ššnadž njepšhecžel — to njemyl čže;
 Praj: Bratsje mój, čži pomhać du
 Še šamaritskei wutrobu!

Njeje Bóh tež tebi wupomhať,
 Šaczrunje šy šo jeho wšdať? —
 Wón šmili šo a woda čži;
 Duž čžit' po jeho runosćzi!

Žid, póhan jeno lubość ma,
 Hdyž jemu hódny dar šo da;
 Ty, ščhesčžan pať, plaćž ša hidu
 Tež njepšhecželam ł dobrotu!

Hdyž šte tať ł dobrnym pschewinješč,
 Ša škóščž a ščhimdu žohnujesč,
 Dha njepšhecželom wotbhwasč
 A pola Boha hnadu mašč.

Haj, Božo, kiž ty lubość šy,
 Njech ł luboščžu čži škužimy,
 Kiž wěrna je, bjes ludanja,
 Maš wjedže ł tebi do njebja!

K. A. Fiedleť.

Šnamjenity pschiklad bratrowskeje luboščze.

Šandženy 13. junij běšče šizročžilětny džěń wotškalhicža našcheho najwjetšcheho wótcžinza, a džakowna wutroba šo ł nowa horješche ša jeho wulkotny škutł bratrowškeje luboščze ł šerbskemu ludej, kotrehož narodnosćž wón ł proča šbėhasche, jeho rěčž, čžesčž a mjeno šmjerczi wutoržiwšči. Ty jeho šnajesč, drohe Ššerbow-štwó! Šeho škwawne mjeno je džě do wschěch wótcžinškich wutrobom ł njewuhabšlwnymi pišmikami šaryte; pschetož tebi bė wón šwoje žyłe žiwjenje woprowať. Twój njesapomnity wubudžet a wodžet to běšče:

Šan Ernst Šsmoleť,

dolholětny redaktor Šerbskich Nowin w Budyščinje,
 wjeleškawjenty plódnny škwowjanski špišowacž,
 šomthur šhěžorskeho ruskeho rjada Ššwjateje Šanty,
 šobustaw mnohich wucženyč towarštwom,
 šałožet a čžestny pschedšyda Macžizny Ššerbskeje,
 přěni šakladnik Ššerbskeho Domu!

Š wošebitym wyškotowženjom Šsmolerjowyč wulkotnyč šašlužbow pať ł nim ł wutrobnej horliwosćžu šobu džělachu wschitžy našči wulžy wótcžinžy wobeju wušnacžow, kotšž nětko tež hižom wótzow španje špja. Lubowana Macžiza dyrbješche Ššerbow po rěčži a pišmowštwje jako bratrow šjednocžicž, to běšče jich wyšoki ideal, jich škwjate hěšło. A tule powšchitkwonnu podpjeru luboščze a šwěry šwojich šobudžělacžerjow wjedžišche šebi našč njesa-pomnity Šsmoleť ł škuboskej džakownosćžu wažicž a najwutrob-

nischki swjast wótczinskeho bratrowstwa jeho s nimi sjednoczeše. Woprawdže hnujaze běšče, kať wón s dźiwanjom na 25 lětny faršti jubilej swojeho Smišča hiščeže krótko do šmjercze adresju se šwjedžeńskim spěwom šhotowicz da, kotruž chzysche rjenje cziszczeć dacz a potom 16. junija swojemu a Szerbow najšwěrnischemu pscheczelej a sakitarnej k. jubilarnej ryczernej Smišchej šwjatocznie pschepodacz. Tola tutón luboscziny wotpohlad šo njedowuwjedže, dofelž Bóh Wjieschny nascheho Šmolerja po swojej njewušlědnej radže džeń 13. junija psches šmjercz s tuteje czašnosče njenadźuju wot naš wotwola.

F.

Wěry troscht.

To mi je žel, to rudži mje,
So njewěrja wjaz' do tebe,
Ty Šyno Boži wěrnny,
Kiž hrěšnikow naš lubowať
A žiwjenje šy sa naš dať,
Kaž jehnjo Bože. jměrnny;
Čže sa to šaczišngli šy
A placzili czi krawnu msdu.

Kať jara šchodža czile šej,
So radšcho wěrja rosomej,
Šacž šjewjenjam wot Boha.
Nasch rosom šwěczka bluka je,
Kiž bóšste pošnacž njemóže,
Kaž wěra, šwěza droha;
Šchtóž šhubit ju, je šhubit wscho,
Tež tebe, wulfi Šbóžniko.

A tuta hrěšna njewěra
Něť pschezo bóle pschibjera
Psches kupny a psches kraje.
Mjes wyšofimi, nishimi
Šsu durje wotewrjene ji,
A šchtó šo jeje kaje?
Šso jenož šhroble šmēja nam,
So wěriny šchče bašnicžkam.

Šój, šyn šo k mojej prawizny,
Kiž zionski kral wěczny šy,
Šať Wótž je k Ššynej prajit,
Šacž položu sa podnožki
Wšchěch twojich njepscheczelow czi,
Ša Šnješa šym cže stajit.
Š tym wěra želna troschtuj šo,
Šo Ššynej škuscha kraleštw!

Wošebnosć nabožiny.

Nadobny Gellert, kotruž 1769 jako professor w Lipsku 54 lět štary wumrje, we šwojich pschednoschkach wo wošebnosći nabožiny takle praji:

Ša šym pjeczdzekacz lět žiwy byl a wschelake wjeshela žiwjenja wužiwať. Žane nejšy sa mnje wutrajnische, njewinowaczišche a wošbožownishe byke, džišli te, kotrež je moja wutroba, wot zunich putow nabožiny wobmjelowana, po jejnej radže phtala a wužiwať; tole wobšwědcžam na šwoje šwědomnje. Ša šym pjedžekacz lět žiwy byl a wschelake czežniwosče žiwjenja pscheczer-pit, nejšym pať nihdže wjazh šwětkla w cžemnosći, wjazh šylnosče wjazh troschta a wutrobitošče w horju namať, džišli pschi žórle

nabožiny; tole wobšwědcžam na šwoje šwědomnje. Ša šym pjedžekacz lět žiwy byl a stejach wjazhkróc psched wrotami šmjercze, a šym nashonit, šo ničšo, haj ničšo bjes wuwšacža, hacž bóšsta móž nabožiny njesamóže štrachi šmjercze pschewinyčž; šo ničšo hacž šwjata wěra do nascheho Šbóžnika a Wumóžerja njemóže štyšneho ducha pschi rosžudnym pschestupje do wěcznosče pošylnicz a šwědomnje, naš wobštoržowaze, šmėrowacz; tole wobšwědcžam jako psched Bohom!"

F.

Wschelake s bliska a s daloka.

— Šchtwórtk po šwjatkach popołdnju mějesche šerbška hlowna předařka konferenza šwoju nalětnu šhromadžišnu w Budyschinje. Wona běšče šo tón króc wot šrijedny na šchtwórtk pschepoščila, dofelž běšče s dobom šchtwórtk dopołdnja konferenza Łuzislich duchownych. Šo wotewrjenju konferenzy špominasche knjes pschedšyda šarať lic. theol. Mróšak na dweju droheju šastojniškej bratrow, kotrejuž je tón Šnjes wotwolať: Na k. šararja lic. theol. Šakuba a k. šararja em. Šubizu. Na to šdželi wón pošledne wustajenja šararja Šakuba sa nasch šerbški lud. Ša šerbšlich studentow je wón wustajit 20,000 hr. a ma šo dať po 300 hriwnow wudželicž. Nahladowarštw ma šerbška konferenza. Dale je wón wustajit kapital sa šerbšlich wučerjom, s kotrehož maja 3 šerbšzy wučerjo lětnje po 100 hr. dostowacz. Tudy ma wotrješne hejtmanštw nahladowarštw. Wotkasanje knjesa dwórškeho radžicžela Šakuba sa pacžerške džeczi, kotrež šy najlěpje hamptšchtufi w šerbškej rěczi nawukle, hiščeže psches wudawli šradowane njeje. Šnjes pschedšyda čže namjetowacz, šo po namjecze šerbškeje konferenzy ta džeczi poštaji, kotrež dať dostanu. Š wutrobnym džakom špomina šo na wustajerjom bohatty wotkasanjom, kotrajž štaj kaž sa šwój šerbški lud žiwaj bytoj, tež w šmjerczi šo sa njón štarať.

— Dofelž šakše bibliške towarštw našmu šwój 100lětny jubilej šwjeczi, nasche šerbške poboczne bibliške towarštw jako jubilejski dar 200 hr. hlownemu towarštwu wustaji. Wurađuje šo dale wo wschelach šnutškwonnych naležnosčach a špomina šo na šwjedzenje, kotrež šo lětkla maja: na Šustav-Abolšiki šwjedžen w Šakezach a w Šodžiju, na šwjedžen šnutškwoneho mišionštw w Šužy a na šwjedžen šwonškwoneho mišionštw, kotruž šmėje šo 7. julija w Budyschinu. Šnihi, wot knjesa šararja em. Ššykorň sa knihowne towarštw špišane, šy doczišczane a šo w bližšchim cžaku rosnošcha. Na nowe lěto šo předařke knihi pschihotuja, do kotrychž ma šo se šawoštajenych přėdowanjom knjesa šararja Šakuba něšchto přėdowanjom wotcziszczeć s dobom k džakownemu dopomnecžu na jeho žohnowane škutkowanje jako šerbški přėdať. Šnjes šarať Šólcž šestajenje knihow na šo wošmje. Š tym pschecžom, šo šo — da-li Bóh — na našymškej konferenzy štrowi a cžili jašo wohladamy, šo konferenza rošėndže.

Bóh — twoja nadžija,
Šeho šłowo — twój wóžet,
Šesuš Šhryštuš — twój pschiklad,
Čžista wutroba — twoja pchja,
Njebješa — twój wotnyšny kónž!

„Bombaj Bóh“ njeje jenož pola knjesow duchownych, ale je tež we wschěch pschėdawařnjach „Šerb. Nowin“ na wsach a w Budyschinje dostacz. Na šchtwórcž lěta placzi wón 40 pj., jenotliwe cžiška šo sa 4 pj. pschėdawaju.